

บทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาลใน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

PARENTS' ROLES IN SUPPORTING PUBLIC MIND BEHAVIORS OF KINDERGARTENERS IN SRINAKHARINWIROT DEMONSTRATION SCHOOL (ELEMENTARY)

สุจารี กังวานกนก^{1*} วรวรรณ เหมชะญาติ²

Sujaree Kangwarnkanok^{1*}, Worawan Hemchayart²

¹นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^{1*}*Master of Education Degree in Early Childhood Education, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University*

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

²*Lecturer in Early Childhood Education, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University*

*Corresponding author, e-mail: sujaree461@gmail.com

Received: July 07, 2021; Revised: July 29, 2021; Accepted: August 01, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นสารนิพนธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์บทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาล 2 ด้าน คือ การอบรมสั่งสอน และการมีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองของเด็กอนุบาล ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 159 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเชิงสำรวจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า (1) ด้านการอบรมสั่งสอนมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.54$) บทบาทผู้ปกครองที่เสริมสร้างคือ การชมเชยพฤติกรรมเชิงบวก ($M = 4.80$) การเป็นแบบอย่างในการมีคุณสมบัติชอบต่อสาธารณะ ($M = 4.75$) และ (2) ด้านการมีส่วนร่วมมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.16$) บทบาทผู้ปกครองที่เสริมสร้างคือ การทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว ($M = 4.36$) การทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นในสังคม ($M = 4.06$)

คำสำคัญ: บทบาทผู้ปกครอง พฤติกรรมจิตสาธารณะ เด็กอนุบาล

Abstract

The independent study research purpose was to analyze parents' roles in supporting public mind behaviors of kindergarteners in two aspects: child rearing, and parent involvement. The research sample was 159 parents whose children were in the second semester, the academic year 2019 at Srinakharinwirot Demonstration School (Elementary). The research instrument was in a questionnaire form. The data was statistically analyzed using percentage, means and standard deviation. The research results revealed that overall of the parents' roles in supporting public mind behavior of kindergarteners was at a high level ($M = 4.38$). Each aspect was described: (1) the highest mean score was child rearing ($M = 4.54$). Parents' roles were to give a compliment to positive behaviors ($M = 4.80$), to be a role model in public responsibility ($M = 4.75$), and (2) the high mean score was parent involvement ($M = 4.16$). Parents' roles were to do activities with family members ($M = 4.36$), to join activities with social partners ($M = 4.06$)

Keywords: parents' roles, public mind behaviors, kindergarteners

บทนำ

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีต่าง ๆ ส่งผลให้ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนาประเทศเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง และสามารถแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ได้ ซึ่งกระแสการเร่งพัฒนาและสภาพเศรษฐกิจที่ต้องแข่งขัน ได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมไทยทำให้เกิดการปรับตัวเพื่อแข่งขัน มีค่านิยมทางวัตถุสูงขึ้น เกิดการเอาใจเอาเปรียบซึ่งกันและกัน มุ่งแสวงผลประโยชน์ให้ตนเองมากกว่าส่วนรวม ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าคนในสังคมมีความสำนึกต่อส่วนรวมลดน้อยลงทุกที (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561, น.1) สอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ที่กล่าวว่าประเทศไทยเข้าสู่สังคมที่เป็นยุคดิจิทัล ส่งผลให้ค่านิยมในสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชากรบางส่วนไม่สามารถเลือกรับและนำค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้อย่างเหมาะสม ส่งผลต่อวัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของคนไทยถูกกลืนโดยวิถีชีวิตแบบใหม่ เกิดเป็นค่านิยมที่ยึดตนเองเป็นหลักมากกว่าการคำนึงถึงสังคมส่วนรวม รักสนุกและความสบาย วัตถุนิยม ปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และการขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะของคนไทยส่วนใหญ่

ไพฑูริย์ วัฒนศิริธรรม และ สังคม สัจญจ (2543, น. 22-29) ได้แบ่งผลกระทบจากการขาดจิตสาธารณะไว้ 6 ระดับ ได้แก่ 1. ระดับบุคคล คือ ทำให้เกิดความเดือนร้อนทั้งกับตนเองและผู้อื่น 2. ระดับครอบครัว คือ ทำให้เกิดการทะเลาะกันภายในครอบครัว และความสามัคคีในครอบครัวลดน้อยลง 3. ระดับองค์กร คือ มีการแบ่งพรรคแบ่งพวกภายในองค์กร ทำให้องค์กรไม่ก้าวหน้า เนื่องจากคุณภาพงานลดลง และเกิดความเห็นแก่ตัว มีการเบียดเบียนทรัพย์สินหรือสมบัติขององค์กรมาเป็นสมบัติส่วนตัว 4. ระดับชุมชนคือ ชุมชนอ่อนแอ ไม่ได้มีการพัฒนา ทำให้เกิดอาชญากรรมในชุมชนอยู่ในระดับสูง และขาดคนอาสาเป็นผู้นำในการพัฒนาชุมชน เพราะกลัวเสียเวลาและเงิน 5. ระดับชาติ คือ เกิดการเบียดเบียนทำลายทรัพยากรและสมบัติที่เป็นของส่วนรวม ทำให้ประเทศล้าหลังเนื่องจากขาดพลังของคนในสังคมในการร่วมมือกันในการทำตามมาตรการของรัฐ และเกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวก นำผลประโยชน์เข้าสู่ตนเองและพวกพ้อง และเกิดการทุจริตคอร์รัปชัน 6. ระดับโลกคือ การเอาใจเอาเปรียบระหว่างประเทศ

นิรุช บัญญัติ (2558, น.189) กล่าวว่า สังคมที่เปลี่ยนไปในปัจจุบันทำให้เด็กถูกหล่อหลอมจากครอบครัวให้เน้นเรื่องการเรียนรู้เป็นหลักเพราะเป็นสิ่งที่ทำให้พ่อแม่พอใจแต่เด็กไม่มีจิตสำนึก ทำให้เด็กถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่เรียนเก่ง และกลุ่มเด็กที่เรียนไม่เก่งซึ่งเด็กที่เรียนไม่เก่งจะพยายามทำพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อสร้างพื้นที่ทางสังคมของตนเองให้มากขึ้น ผลประเมินเด็กไทยจึงได้ข้อสรุปว่า “เด็กไทยต้องการเรียนเก่งแต่ขาดจิตสำนึกสาธารณะ” ปัญหาดังกล่าวหากไม่มีการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะย่อมส่งผลกระทบต่อบุคคล ครอบครัว องค์กร อีกทั้งยังมีผลกระทบต่อชุมชนระดับประเทศและระดับโลก จากปัญหาและผลกระทบจากการขาดจิตสำนึกสาธารณะที่กล่าวมาข้างต้นสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2560, น.109) ที่มีเป้าหมายในการสร้างเสริมและปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทยให้มีวินัย จิตสำนึกสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยให้ความสำคัญในการเพิ่มพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีวินัยและมีจิตสำนึกสาธารณะของผู้เรียนทุกระดับการศึกษา

สมปอง ช่วยพรม และ วาริรัตน์ แก้วอุไร (2559, น.135) กล่าวว่า การมีจิตสำนึกสาธารณะเป็นลักษณะที่สำคัญที่บ่งบอกถึงการเป็นพลเมืองดีของคนในประเทศ เพราะคนที่มีจิตสำนึกสาธารณะจะเป็นผู้ที่ตระหนักในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนที่จะต้องดูแลรักษาของหรือสมบัติส่วนรวมในสังคมและตระหนักในสิทธิของตนเอง โดยไม่ไปล่วงล้ำสิทธิของผู้อื่น จึงถึงเวลาที่ต้องร่วมมือกันในเรื่องสังคมในการปลูกฝังจิตสำนึกสาธารณะให้เกิดขึ้นกับบุคคลในชาติโดยเฉพาะเด็ก เพราะเด็กเป็นวัยที่ผู้ใหญ่สามารถปลูกฝังลักษณะที่ดีงามให้เกิดขึ้นได้ง่ายกว่าทำในวัยผู้ใหญ่ เพื่อให้เขาได้รับประสบการณ์ที่เพียงพอเพื่อเป็นพื้นฐานที่สามารถนำไปพัฒนาตนเองได้ต่อไป

กิตติ กรทอง (2553, น.48) กล่าวว่า พ่อแม่เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการให้การศึกษาแก่บุตรหลานของตนเพราะเหตุว่า “พ่อแม่คือครูที่ดีที่สุดในโลก” เป็นครูคนแรกที่จะชี้โลกกว้างและสร้างภูมิคุ้มกันให้ลูก เป็นครูตลอดชีวิตที่จะให้ความรักความรู้ความเข้าใจและความห่วงใยอาทรลูก ความอบอุ่นของสถาบันครอบครัวมีความสำคัญเป็นอันดับแรกเพราะเป็นจุดเริ่มต้นที่ช่วยให้เด็กเกิดจิตสำนึกเห็นความสำคัญของส่วนรวม ความใกล้ชิดระหว่างพ่อแม่กับลูกจึงเป็นสิ่งที่ดีอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในการอบรมเลี้ยงดูลูกอย่างใกล้ชิด เพราะความใกล้ชิดจะเป็นสื่อที่สำคัญที่ทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันในครอบครัว สถาบันครอบครัวจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญของสังคม ถ้าสถาบันครอบครัวอ่อนแอ มีแต่ความคลอนแคลน จะส่งผลให้สังคมอ่อนแอไปด้วย นอกจากนี้การสอนและการอบรมของสถาบันครอบครัวควรดำเนินการให้สอดคล้องและประสานไปในจุดมุ่งหมายเดียวกันกับการสอนของสถาบันการศึกษา และสถาบันทางศาสนาเพื่อปูพื้นฐานหรือฝังรากให้เด็กมีจิตสำนึกที่ดี เพื่อเด็กจะได้เป็นกำลังสำคัญในการสร้างสรรค์สังคมแห่งความสุข โดยบทบาทของครอบครัวที่ช่วยเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะของเด็กนั้น คือ 1. ครอบครัวต้องมีแผนหรือมีตารางเวลาเพื่อปฏิบัติกิจกรรมในครอบครัวร่วมกัน 2. ครอบครัวต้องเน้นบทบาทให้ลูกมีส่วนร่วมรับผิดชอบงาน ร่วมรับรู้ปัญหาหรือสภาพของครอบครัว โดยการให้ลูกได้มีบทบาทหรือมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการงานบ้าน เพื่อปลูกฝังให้ลูกร่วมทำงานรับผิดชอบในสิ่งที่ทำได้ในครอบครัว 3. ครอบครัวต้องร่วมกับสถานศึกษาในการปลูกฝังคุณลักษณะต่าง ๆ โดยการเข้ามามีส่วนร่วมในโรงเรียน 4. ครอบครัวต้องเน้นการปลูกฝังค่านิยมให้ลูกมีความรับผิดชอบต่อสาธารณะ โดยมีพ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูกในการร่วมกันดูแลความสะอาดในชุมชน การสอนให้ลูกมีน้ำใจต่อเพื่อนบ้าน เพื่อเป็นการสร้างจิตสำนึกสาธารณะร่วมกัน 5. ครอบครัวต้องให้ความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาชุมชน โดยการให้ลูกได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยที่มีสภาพแวดล้อมดี น่าอยู่ สะอาด มีระเบียบ และครอบครัวร่วมกันสร้างกฎระเบียบ และปฏิบัติตามกฎระเบียบ แนวปฏิบัติที่ชุมชนร่วมกันกำหนดไว้ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561, น.57-58)

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เป็นโรงเรียนที่มีการพัฒนานักเรียนให้มีความพร้อมทุกด้าน ทั้ง ด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านจิตใจ และ ด้านสังคม โดยโรงเรียนมีปณิธานว่า “คุณธรรมนำปัญญา ก้าวหน้ากล้าคิด มีจิตสาธารณะ รักชาติวัฒนธรรม” และโรงเรียนยังมีการกำหนดให้การมีจิตสาธารณะเป็นหนึ่งในคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน ด้วยโรงเรียนให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน โดยโรงเรียนมีโครงการที่ส่งเสริมความมีจิตสาธารณะอยู่หลากหลายโครงการ ในทุกระดับชั้นของโรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนมีความตั้งใจที่จะบรรลุเป้าหมายที่วางไว้โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน เพื่อไปสู่เป้าหมายตามที่ปณิธานของโรงเรียนไปตั้งไว้

การเสริมสร้างจิตสาธารณะในเด็กนั้นเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต้องทำตั้งแต่เด็ก เป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาและความร่วมมือของหลายฝ่ายเพื่อร่วมกันเสริมสร้างเด็กให้เกิดจิตสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว โรงเรียน และชุมชน ซึ่งครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างจิตสาธารณะของเด็ก โดยโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เป็นโรงเรียนที่มีความมุ่งหวังในการประสานความร่วมมือกันกับผู้ปกครอง เพื่อช่วยกันเสริมสร้างเด็กให้มีจิตสาธารณะตามปณิธานของโรงเรียน แต่ทางโรงเรียนยังขาดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการเสริมสร้างจิตสาธารณะในบริบทของครอบครัว หรือผู้ปกครองเด็ก ที่เป็นกำลังสำคัญในการช่วยส่งเสริมโรงเรียนเพื่อการพัฒนาเด็กให้เป็นไปตามที่มุ่งหวัง โดยข้อมูลนี้สามารถนำมาเป็นแนวทางในการมาจัดกิจกรรมให้ความรู้ หรือกิจกรรมที่ประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในการช่วยเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะกับเด็กในโรงเรียน จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษถึงบทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาลโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์บทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาล โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสาร หนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกับ ความหมาย ความสำคัญขององค์ประกอบของจิตสาธารณะ ปัจจัยที่ส่งเสริมจิตสาธารณะ ลักษณะของบุคคลที่มีจิตสาธารณะ พฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาล บทบาทครอบครัวเพื่อสร้างเด็กให้มีคุณธรรมจริยธรรมและมีจิตสาธารณะของ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561, น.57-58) และแนวทางของผู้ปกครองในการส่งเสริมการแบ่งปัน (Jewish Family and Children's Services, 2016) เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลัก 2 ด้าน ได้แก่ การอบรมสั่งสอน และการมีส่วนร่วม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

บทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้าง	ประเด็นหลัก
พฤติกรรมที่มีจิตสาธารณะ	
1. การอบรมสั่งสอน	1.1 การเป็นแบบอย่างในการมีความรับผิดชอบต่อสาธารณะ 1.2 การตั้งคำถามและพูดคุยเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น 1.3 การชมเชยพฤติกรรมเชิงบวก 1.4 การสร้างข้อตกลงร่วมกัน
2. การมีส่วนร่วม	2.1 การทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว 2.2 การทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นในสังคม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาบทบาทผู้ปกครองของเด็กอนุบาลที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นเด็กเล็ก ในการเสริมสร้างพฤติกรรมที่มีจิตสาธารณะ ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ ผู้ปกครองของเด็กอนุบาลที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นเด็กเล็ก (อายุ 5-6ปี) ในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน 239 คน โดยอ้างอิงจากจำนวนเด็ก 1 คน ต่อผู้ปกครอง จำนวน 1 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองของเด็กอนุบาลที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นเด็กเล็ก ในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2562 จำนวน 160 คน โดยขนาดกลุ่มตัวอย่างได้จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่นในการประมาณค่า 95% ความคลาดเคลื่อนเป็น 5% (วรวิณี แกมเกต, 2555) ได้จำนวน 148 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการจัดโควตาผู้ปกครองห้องละ 20 คนและใช้วิธีการสุ่มอย่างเป็นระบบด้วยการเลือกผู้ปกครองที่มีบุตรเป็นเด็กผู้หญิงเลขที่ 1-10 และผู้ปกครองที่มีบุตรเป็นเด็กผู้ชายเลขที่ 16-26 ของทุกห้อง รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและตัวอย่างจำแนกตามห้องเรียน

ห้องเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	ผู้ปกครอง (คน)	ผู้ปกครอง (คน)
ห้องที่ 1	30	20
ห้องที่ 2	30	20
ห้องที่ 3	30	20
ห้องที่ 4	30	20
ห้องที่ 5	30	20
ห้องที่ 6	30	20
ห้องที่ 7	29	20
ห้องที่ 8	30	20
รวม	239	160

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

- ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามโดยการทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยไปทางโรงเรียนเพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
- ผู้วิจัยขอความร่วมมือโดยให้ทางโรงเรียนในการมอบหมายให้ครูประจำชั้นส่งแบบสอบถามออนไลน์ผ่านทางไลน์ส่วนตัวของผู้ปกครองเป็นรายบุคคลตามเลขที่เด็กที่กำหนดไว้
- ผู้วิจัยได้รับข้อมูลการตอบกลับเป็นจำนวน 159 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.38

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เรื่องบทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาล โดยผู้วิจัยมีการดำเนินการดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดลักษณะและโครงสร้างของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 บทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะ ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ การอบรมสั่งสอน การมีส่วนร่วม ทั้งนี้คำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่าแบบลิเคอร์ท 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ ซึ่งแบ่งระดับการปฏิบัติ ดังนี้

5 หมายถึง	มีการปฏิบัติเป็นประจำ/ปฏิบัติทุกครั้งที่มีโอกาส
4 หมายถึง	มีการปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่
3 หมายถึง	มีการปฏิบัติเป็นบางครั้ง
2 หมายถึง	มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง
1 หมายถึง	ไม่มีการปฏิบัติเลย

2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและการใช้ภาษา จากนั้นนำไปปรับปรุงเพื่อส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ในการตรวจสอบโดยกำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนตามเกณฑ์คือ

+ 1 หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสม
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่
- 1 หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความเหมาะสม

2.2 นำผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าความสอดคล้องได้ค่าเฉลี่ยของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นรายข้ออยู่ที่ 0.96 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 (IOC > 0.5) ซึ่งนับว่าเป็นค่าที่ยอมรับได้ (วรณี แกมเกตุ, 2555) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเป็นฉบับสมบูรณ์ในรูปแบบของแบบสอบถามออนไลน์ (Google form)

ตารางที่ 3 โครงสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

บทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้าง พฤติกรรมจิตสาธารณะ	แบบสอบถาม		
	น้ำหนัก (%)	จำนวน (ข้อ)	ข้อที่
1. การอบรมสั่งสอน	(60)	16	(1 – 16)
1.1 การเป็นแบบอย่างในการมีความรับผิดชอบต่อสาธารณะ		4	1 – 4
1.2 การตั้งคำถามและพูดคุยเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเอง และผู้อื่น		4	5 – 8
1.3 การชมเชยพฤติกรรมเชิงบวก		4	9 – 12
1.4 การสร้างข้อตกลงร่วมกัน		4	12 – 16

บทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้าง พฤติกรรมกรมรมีจิตสาธารณะ	แบบสอบถาม		
	น้ำหนัก (%)	จำนวน (ข้อ)	ข้อที่
2. การมีส่วนร่วม	(40)	12	(17 – 28)
2.1 การทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว		4	15 – 18
2.2 การทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นในสังคม		8	19 – 28
รวม	(100)	28	

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้ว นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. บทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาล วิเคราะห์โดย การหาค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาแปลความหมายค่าเฉลี่ยแต่ละด้าน โดยใช้เกณฑ์ต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการเสริมสร้างในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการเสริมสร้างในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการเสริมสร้างในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการเสริมสร้างในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการเสริมสร้างในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง บทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาล โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงโดยมีความสัมพันธ์เป็นแม่ คิดเป็นร้อยละ 78 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.9 มีจำนวนบุตร 2 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 95.6 จบการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 47.8 ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 34.0 และมีรายได้เฉลี่ยครอบครัวต่อเดือน 50,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 74.8

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับบทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาล

บทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะ	ระดับการปฏิบัติ (n=159)		
	M	S.D.	แปลผล
1. ด้านการอบรมสั่งสอน	4.54	0.37	มากที่สุด
1.1 การเป็นแบบอย่างในการมีความรับผิดชอบต่อสาธารณะ	4.75	0.37	มากที่สุด
1.2 การตั้งคำถามและพูดคุยเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	4.37	0.63	มาก
1.3 การชมเชยพฤติกรรมเชิงบวก	4.80	0.34	มากที่สุด
1.4 การสร้างข้อตกลงร่วมกัน	4.25	0.62	มาก
2. ด้านการมีส่วนร่วม	4.16	0.47	มาก
2.1 การทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว	4.36	0.49	มาก
2.2 การทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นในสังคม	4.06	0.53	มาก
รวม	4.38	0.37	มาก

2. บทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาล

บทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.38$) เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า ด้านการอบรมสั่งสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.54$) และด้านการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.16$) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านตามลำดับของค่าเฉลี่ยสามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับบทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาล ด้านการอบรมสั่งสอน

บทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาล ด้านการอบรมสั่งสอน	ระดับการปฏิบัติ (n=159)		
	M	S.D.	แปลผล
1.1 การเป็นแบบอย่างในการมีความรับผิดชอบต่อสาธารณะ	4.75	0.37	มากที่สุด
1.1.1 การบอกให้ลูกทำความสะอาด หรือแจ้งเจ้าหน้าที่เพื่อขอความช่วยเหลือเมื่อลูกทำให้พื้นที่สาธารณะสกปรก	4.53	0.75	มากที่สุด
1.1.2 การพยายามทำให้ลูกสงบ เมื่อลูกแสดงพฤติกรรมที่รบกวนผู้อื่นในพื้นที่สาธารณะ	4.82	0.49	มากที่สุด
1.1.3 การแสดงความรับผิดชอบต่อสิ่งของสาธารณะ	4.66	0.61	มากที่สุด
1.1.4 การปฏิบัติตามคำแนะนำของหน่วยงานรัฐ	4.97	0.16	มากที่สุด
1.2 การตั้งคำถามและพูดคุยเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น	4.37	0.63	มาก

บทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะ ของเด็กอนุบาล ด้านการอบรมสั่งสอน	ระดับการปฏิบัติ (n=159)		
	M	S.D.	แปลผล
1.2.1 การพูดคุยสอบถามลูกถึงอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้น	4.64	0.56	มากที่สุด
1.2.2 การพูดคุยสอบถามลูก เพื่อให้ลูกคาดเดาอารมณ์ ความรู้สึกของเพื่อน	4.31	0.90	มาก
1.2.3 การสอนให้ลูกใส่ใจกับความรู้สึกของเพื่อน	4.47	0.80	มาก
1.2.4 การใช้นิทานหรือเรื่องเล่าเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน เป็นเครื่องมือในการพูดคุย ถามคำถามเพื่อให้ลูกรู้จัก อารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น	4.07	0.92	มาก
1.3 การชมเชยพฤติกรรมเชิงบวก	4.80	0.34	มากที่สุด
1.3.1 การพูดชมเชยโดยระบุถึงพฤติกรรมนั้นอย่างชัดเจน	4.87	0.36	มากที่สุด
1.3.2 การแสดงออกให้ลูกเห็นว่าท่านมีความสุขและภาคภูมิใจ ในตัวลูก	4.78	0.46	มากที่สุด
1.3.3 การกล่าวขอบคุณหรือยิ้มตอบลูก	4.83	0.41	มากที่สุด
1.3.4 การกล่าวชื่นชมผู้อื่น	4.74	0.51	มากที่สุด
1.4 การสร้างข้อตกลงร่วมกัน	4.25	0.62	มาก
1.4.1 การเสนอทางเลือกใหม่ ให้ลูกตัดสินใจ	4.44	0.85	มาก
1.4.2 การมอบหมายงานในบ้านให้ลูกได้รับผิดชอบต่อ ส่วนรวม	3.87	0.99	ปานกลาง
1.4.3 การทำข้อตกลงร่วมกันในการรับผิดชอบตนเองใน การทำกิจวัตรประจำวัน	4.21	0.88	มาก
1.4.4 การทำข้อตกลงกับลูกในการรับผิดชอบต่อภาระทำ ของตน	4.50	0.64	มาก
รวม	4.54	0.36	มากที่สุด

2.1 ด้านการอบรมสั่งสอน บทบาทของผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาล พบว่า มีสองรายการที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($4.75 \leq M \leq 4.80$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุด คือ การชมเชยพฤติกรรมเชิงบวก ($M = 4.80$) ได้แก่ การพูดชมเชยโดยระบุถึงพฤติกรรมนั้นอย่างชัดเจน การกล่าวขอบคุณหรือยิ้มตอบลูก การแสดงออกให้ลูกเห็นว่าท่านมีความสุขและภาคภูมิใจในตัวลูก และการกล่าวชื่นชมผู้อื่นเพื่อเป็นตัวอย่างแก่ลูก รองลงมาคือ การเป็นแบบอย่างในการมีความรับผิดชอบต่อสาธารณะ ($M = 4.75$) ได้แก่ การปฏิบัติตามคำแนะนำของหน่วยงานรัฐ การพยายามทำให้ลูกสงบ เมื่อลูกแสดงพฤติกรรมที่รบกวนผู้อื่นในพื้นที่สาธารณะ และการแสดงความรับผิดชอบต่อสิ่งของสาธารณะ ส่วนอีกสองรายการที่เหลือมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($4.25 \leq M \leq 4.37$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุด คือ การตั้งคำถามและพูดคุยเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น ($M = 4.37$) ได้แก่

การพูดคุยสอบถามลูกถึงอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้น และการสอนให้ลูกใส่ใจกับความรู้สึกของเพื่อน รองลงมาคือ การสร้างข้อตกลงร่วมกัน ($M = 4.25$) ได้แก่ การทำข้อตกลงกับลูกในการรับผิดชอบต่อการกระทำของตน และการเสนอทางเลือกใหม่ให้ลูกตัดสินใจ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำสุด คือ การมอบหมายงานในบ้านให้ลูกได้รับผิดชอบ ($M = 3.87$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับบทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาล ด้านการมีส่วนร่วม

บทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะ ของเด็กอนุบาล ด้านการมีส่วนร่วม	ระดับการปฏิบัติ (n=159)		
	M	S.D.	แปลผล
2.1 การทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว	4.36	0.49	มาก
2.1.1 การร่วมกันวางแผนหรือจัดตารางเวลาที่ชัดเจนในการทำ กิจกรรมร่วมกัน	3.77	0.88	ปานกลาง
2.1.2 การทำกิจวัตรประจำวันร่วม	4.67	0.58	มากที่สุด
2.1.3 การทำกิจกรรมในบ้านร่วมกันเมื่อมีเวลาว่าง	4.57	0.71	มากที่สุด
2.1.4 การทำกิจกรรมนอกบ้านร่วมกันในวันหยุด	4.42	0.76	มาก
2.2 การทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นในสังคม	4.06	0.53	มาก
2.2.1 การใช้เวลาอยู่กับเพื่อนในการเล่นกับเพื่อนหลังเลิกเรียน	3.99	0.97	มาก
2.2.2 การพาลูกออกไปนอกบ้านเพื่อเล่นร่วมกับเด็กคนอื่น ๆ นอกเหนือจากเพื่อนในโรงเรียน	3.64	1.05	มาก
2.2.3 การสนับสนุนให้ลูกเข้าร่วมกิจกรรมอาสา	3.36	1.14	ปานกลาง
2.2.4 การติดตามข่าวสารในโรงเรียนพร้อมทั้งตอบรับ ความร่วมมืออย่างทันที่	4.53	0.61	มากที่สุด
2.2.5 การเข้าประชุมวางแผนหรือแสดงความคิดเห็นในการจัด กิจกรรมของโรงเรียน	3.89	0.91	มาก
2.2.6 การร่วมทำกิจกรรมตามที่โรงเรียนขอความร่วมมือ	4.36	0.74	มาก
2.2.7 การติดตามข่าวสารที่เป็นข้อตกลงร่วมกันในสังคม	4.68	0.52	มากที่สุด
2.2.8 การให้ความสำคัญกับชุมชน	4.00	0.98	มาก
รวม	4.16	0.47	มาก

2.2 ด้านการมีส่วนร่วม บทบาทของผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาลพบว่า ทั้งสองรายการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($4.06 \leq M \leq 4.36$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุด คือ การทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว ($M = 4.36$) ได้แก่ การทำกิจวัตรประจำวันร่วม และการทำกิจกรรมในบ้านร่วมกันเมื่อมีเวลาว่าง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำสุด คือ การร่วมกันวางแผนหรือจัดตารางเวลาที่ชัดเจนในการทำกิจกรรมร่วมกัน ($M = 3.77$) รองลงมาคือ การทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นในสังคม ($M = 4.06$) ได้แก่ การติดตามข่าวสารที่เป็นข้อตกลงร่วมกันในสังคม และ

ร่วมกับสมาชิกครอบครัว ได้แก่ การทำกิจวัตรประจำวันร่วมกับลูกและสมาชิกครอบครัว การทำกิจกรรมในบ้านร่วมกับลูก เมื่อมีเวลาว่าง และการทำกิจกรรมนอกบ้านกับลูกในวันหยุด แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการใช้เวลาว่างร่วมกับสมาชิกในครอบครัว การใช้เวลาว่างกันในครอบครัวเป็นสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว ซึ่งส่งผลต่อการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะ สอดคล้องกับหนึ่งในแนวทางการปลูกฝังจิตสาธารณะที่ กรรยา พรรณนา (2559, น.25-26) ได้ให้ไว้ว่า พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรหาเวลาอยู่กับลูกๆ ให้มากที่สุด เช่น ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ ทำงานบ้าน รับประทานอาหาร ออกไปเที่ยว หรือพักผ่อนร่วมกัน เพราะว่าครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น มีปัญหา ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ดุด่า ดุดัง ดุด่าดุด่า และ มีพฤติกรรมที่เกเรและก้าวร้าว นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรธนา นันดาเขียน (2553, น.82) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลของการให้ความรู้การทำกิจกรรมในครอบครัวสำหรับผู้ปกครองผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อการพัฒนาจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัย ซึ่งทำการทดลองโดยการจัดกิจกรรมให้ความรู้ผู้ปกครองในการทำกิจกรรมครอบครัวผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองได้รับข้อมูลข่าวสารจากระบบอินเทอร์เน็ตและได้ทำกิจกรรมในครอบครัว มีการพัฒนาจิตสาธารณะสูงขึ้นเป็นร้อยละ 40.38 ของความสามารถพื้นฐานเดิม ดังนั้นการทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัวจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อบทบาทผู้ปกครองในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

โรงเรียนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการจัดโครงการหรือการอบรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง เพื่อให้ความรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะในเด็กอนุบาลให้พัฒนาขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาบทบาทของครูหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็ก ในการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กอนุบาลในโรงเรียน

บรรณานุกรม

- กรรยา พรรณนา. (2559). *จิตสาธารณะสร้างได้ง่ายนิดเดียว* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติ กรทอง. (2553, มีนาคม). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร*, 4(1), 46-58. สืบค้นจาก <https://ph02.tci-thaijo.org/index.php/RMUTP/article/view/4507/3920>
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2561). *สอนเด็กให้มีจิตสาธารณะ* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: วี พรินท์.
- นิรุช บัญญัติ. (2558, พฤษภาคม-สิงหาคม). การนำเสนอแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยใช้การบริหารคุณภาพด้วยวงจรเดมมิ่ง. *วารสารวิจัยและพัฒนา ไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 10(2): 187-194. สืบค้นจาก <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/vrurdihsjournal/article/view/39165/35707>

- ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม สัจจกร. (2543). *สำนักไทยที่พึงปรารถนา*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย.
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณานัน นันตาเขียน. (2553). *ผลของการให้ความรู้การทำกิจกรรมในครอบครัวสำหรับผู้ปกครองผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อการพัฒนาจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัย* (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- สมปอง ช้วยพรม และ วาริรัตน์ แก้วอุไร. (2559, กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างจิตสาธารณะ ตามหลักการเรียนรู้แบบปรับใช้สังคมสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 5(2), 133-146. สืบค้นจาก <https://tci-thaijo.org/index.php/JLPRU/article/view/66426/58982>
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาสิต. (2562). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.(2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 –2579*. สืบค้นจาก <http://backoffice.onec.go.th/uploads/Book/1540-file.pdf>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- Bandura, A. (1977). *Social Learning Theory*. NJ: Prentice-Hall.
- Jewish Family and Children's Services. (2016). *"Mine, Mine, Mine!" 7 Ways to Encourage Sharing*. Retrieved from <https://parentsplace.jfcs.org/mine-mine-mine-7-ways-encourage-sharing/>